

בעלי הרוצח

(המשך מעמוד 21)

הגאמה. ואת אחותו רחל באקל. השוטרים שאלו אותי מה היה לגורי עם משה. אמרתי להם שהיה להם שותפות בפלאפל — והם לא רבו. השוטרים שאלו אותי גם אם גורי רב עם רחל. אמרתי להם שהיא לא היתה גרה עליידי ואני בכלל לא ידעתי אם הוא רב איתה או לא. הוא לא היה מספר לי בכלל שום דבר. הם לא אמרו לי על כרמלה, ואני בכלל לא ידעתי. הם שאלו אותי אם אני ידעתי שבעלי הולך לרצוח. אמרתי להם שאני בכלל לא ידעתי. שבעלי רוצח. ושהוא הולך לעשות רצח. אם הייתי יודעת — הייתי באה לי משטרה, ומוודיעה שבעלי עושה דבר כזה. השוטרים אמרו לי שעכשיו אני הולכת ל' מעצר ולקחו אותי למעצר.

בבית המעצר נתנו לי חדר, לבד עם הילד. כל ארוחה היו באים אלי, ונותנים לי לילד לאכול. לא הייתי אוכלת. הייתי בור כה כל הזמן.

בזמן שהייתי עצורה לקחו אותי הביתה בשביל לעשות חיפוש. אני לא התנגדתי. נתתי לשוטרים שלוש תמונות של גורי. הם שוטרים חיפשו בבית ולא מצאו שום דבר. הם רק מצאו מכתב שגורי השאיר בשבילי. במכתב הוא כתב שהוא לא קיבל משכורת ושאני אלך לקחת את המשכורת, ואתן את החובות למי שהוא חייב. אז גורי עבד בי בניין, אצל ברנוביץ.

אחרי שהם עשו את החיפושים, הם החזירו אותי לבית המעצר באבוכי. וכיום שלישי הם באו, ולקחו אותי ועוד עצורה אחת לכית'משפט, באוטו של העצורים. נשארתי בחדר המעצר של בית המשפט עם שורת אחת, וסגרו עלי את הדלת. לא לקחו אותי לשופט, אלא החזירו אותי לאבוכי.

אני לא יכולה להאמין

אני בכלל לא יודעת למה גורי עשה את זה. אני אפילו לא ידעתי שגורי יש אקדה. אף פעם לא ראיתי אצלו דבר כזה. ועם כל הנרצחים הייתי בידידות. יקוב שמש, השומר של הפארק, היה כמו אח בשבילי. עוד ביום החמישי האחרון כשהייתי עם הילד בפארק-הלאומי, יקוב נתן לי שוקולד. אם לא הייתי מפתחת פה אנשי סלמה ג' הייתי הולכת לבקר אותו ב'בית-החולים.

עם משה, אני חושבת שהוא עשה את זה בגלל הפלאפל. אבל אני לא יודעת למה. ל' מה הוא עשה את זה עם כרמלה אני בכלל לא יכולה לחשוב על זה. עד היום אני לא יכולה להאמין שהוא עשה את זה.

עוד כשהייתי בבית המעצר שמעתי מי שוטרת אחת שגורי רצח גם את כרמלה יונה. כל הזמן שלי במעצר הייתי בוכה ו' מרביצה לי על הפנים. הייתי בוכה בגלל המשפחות שהוא רצח.

אחרי שהשתחררתי, פחדתי גורא. פחדתי שגורי יבוא וירצח גם אותי. אני בכלל לא ידעתי שהוא הולך לרצוח. כל הזמן הייתי מפתחת גם שהמשפחות של משה, יע' קוב וכרמלה יבואו לרצוח אותי.

הייתי יושבת בבית מחוץ לעיר, ורועדת כל הזמן. הראש שלי בכלל לא היה ב' מקום. לא הייתי זוכרת מה שאני עושה. הייתי מרביצה אפילו לילד, בגלל שלא הי' תה לי בכלל סבלנות לשום דבר.

מתי שהייתי שומעת ברדיו שאומרים ש' עוד לא תפסו את גורי, הייתי מתפללת ש' יתפסו אותו. כמה שיותר מהר. והייתי מפ' חדת ומתפללת שהוא לא ירצח גם אחרים. אז גם הבנתי שגורי השתגע, או נכנס לו ג'וק בראש, שהוא עושה דברים כאלה. אני כל הזמן הייתי מפתחת ולא הייתי יכולה ל' ישון בלילה. מתי שכבר הייתי מצליחה ל' הרדם, הייתי מתעוררת כשאני מויעה בכל הגוף, וצועקת. חלמתי אפילו שגורי בא ל' רצוח אותי. לא היתה לי מנוחה.

גם אחרי שתפסו את גורי, המשכתי ל' פחד. עד היום אני מפתחת. מכל בן-אדם ש' אני רואה אני פוחדת, למה אמרו שירצחו אותי ואת הילד. ויעשו נקניק מאיתנו.

כל רגע יש לי הרגשה של פחד. ואני ר' עדת בכל הגוף. אפילו שבא אלי מישהו שאני מכירה, אני פוחדת, ולא יכולה לדבר במשך כמה רגעים.

ואני כל הזמן בוכה על החיים שלי ש' הלכו, ושהוא, גורי, הרג את החברים הכי טובים שלנו. אני מרגישה שבחיים שלי לא אוכל לשכוח את משה ואת כרמלה. הם כל כך אהבו אותי. שהלב כואב לי גורא, על מה שקרה להם. אנהנו כלנו היינו כמו משפחה אחת. אפילו יותר טובים ממשפחה.

עכשיו אני לא יודעת מה לעשות. אני בבית סגורה כמו בבית-סוהר. אפילו לצאת החוצה אני מפתחת. אני פוחדת שיהרגו אותי.

לשועלי שמשון, אנשי פלמ"ח, מח"ל וגח"ל!!

דן בן אמוץ מראיין

א פ י ה
ה י י ת
כ=15.5.48?

מסיבה משפחתית בהשתתפות:

**חולמים ולוחמים, אנשי מחתרת ומדינאים
אמנים, שחקנים, זמרים, אזרחים וקהל הנוכחים.**

מכירת הכרטיסים לליל העצמאות בהיכל התרבות החלה במשרד לאן
חולצות לבנות (נקיות) — חובה.

הקץ לשלטון המנדט הבריטי כפלשתינה-א"י

SONY

לאפיקומן?
במזבזן!

SONY תמיד לרשות הקונה

ביום חמישי, 20.4.67, בשעה 8.30 בערב יערך ב'מועדון התיאטרון', תל-אביב, רחוב מנדלי 7 **סימפוזיון על הנושא 'ישראל והמרחב'** בהשתתפות: עבדול עזיז זועבי, ח"כ נתן ילין מור סליכה המים בנימין כהן דויד ארנפלד אלי קינן המנחה:

קמדה גות
אצל המורה "בנו" כל השפות — שיטות מיוחדות פנה קפה "הרלי" דיזנגוף 43 טלפון 228988